

fremgaar af den foran givne Sammenligning imellem Alderstilløgene efter Loven af 1858 og dem af 1871. Det tør saaledes med Bestemthed paastaas, at Universitetslærernes Løn nu er normeret lavere, end den blev det for 33 Aar siden ved Loven af 1858. Og siden den Tid er der ikke sket nogen Forbedring i Universitetslærernes Aar, førend der paa Budgettet for Finansaaret 1888—89 blev optaget en Forhøjelse af den Erstatning, der i sin Tid tillagdes de ældste Professorer for de til Brug i Universitetssøjemed inddragne Optionsboliger, og derhos en Forøgelse af disses Antal indrømmet af Hensyn til det forøgede Antal Lærere, der nu findes ansat. Men hvor stor en Betydning der end tillægges denne Bevilling for det samlede Lærerkorps som Helhed, er det dog klart, at den ikke har medført nogen actual Forbedring af de yngre Professorers Billaar, og det er desværre en Kendsgerning, at de fleste af disse føle sig særdeles trykkede i økonomisk Henseende med den nu normerede Løn, der langtfra svarer til Stillingens hele Betydning og de Krav, hvortil den maa siges at berettige. Hvor lidet dette er Tilfældet, vil tilstrækkeligt fremgaa deraf, at Begyndelseslønnen for en Universitetsprofessor er lavere end for en Retsbetjent af 4de Klasse, og at der ved den af Rigsdagen sidst vedtagne Lønningslov er fastsat en næsten ligesaa høj Løn (3,000 Kr.) for Toldforvaltere i saadanne Smaahyer som Skive, Skjælstør, Bordingborg m. fl., medens Lønnen for Toldforvaltere i lidt større Hyer som Fredericia, Vejle og Horsens m. fl. er 800 Kr. højere (4,000 Kr.).

I det her foreliggende Forslag er Begyndelseslønnen ligesom i de andre siden 1879 forelagte Forslag ansat til 4,400 Kr. At denne Lønning, der i den i 1879 udarbejdede Betænkning, der som Bilag ledsagede det Rigsdagen i 1880 forelagte Lovforslag, var omhyggelig og udførlig motiveret, ikke bør sættes lavere, vil formentlig allerede fremgaa af det sidst anførte, hvortil kan føjes, at 4,400 Kr. er Lønnen for Retsbetjente af 3de Klasse. En Sammenligning med Lønningerne ved de nordste og svenske Universiteter, hvor Lønnen for Professores ordinarii er henholdsvis 4,500 Kr. som Begyndelsesløn og 6,000 Kr., vil yderligere bekræfte den Formening, som Konsistorium gjorde gældende i 1879, at 4,400 Kr. er et Minimum, hvorpaa der intet er at slaa af, hvor det formaal, der bør være det ledende ved denne Sags Ordning, nemlig Hensynet ikke blot til Personernes, men ogsaa til hele Samfundets Interesse i Videnskabens fre-

dige Udvikling i vort Fædreland, ikke skal udsættes for at blive i mere eller mindre væsentlig Grad forfæjlet.

Med Hensyn til de her foreslaaede Lønninger for de ved de til Universitetet knyttede Samlinger og videnskabelige Instituter ansatte Embeds- og Bestillingsmænd henvises til, hvad nedenfor vil blive bemærket ved hver af Lovforslagets enkelte Paragrafer.

Til § 1.

Medens den gældende Lønningslov endnu bevarer en Forstel indenfor de normerede Universitetslæreres Kredts mellem Professorer, Lektorer og Docenter, gaar nærværende Forslag ud paa at ophæve denne Forstel og normere alle de Lærere, der have at udføre en Værning af samme Art og Betydning for Universitetet og med samme Navn og samme Berettigelse. Det Retsfærdighedshensyn, der kræver denne Sigestilling, er ogsaa i den siden Lønningslovens Udstedelse forløbne Aarrække blevet anerkendt af den bevilgende Myndighed, idet den har forvandleet Lektoratet i Renti til et Professorat og Docenturen i Fransk til et Professorat i romansk Filologi, medens yderligere i Henshold til Ministeriets Budgetter for Finansaarene 1888—89 og 1890—91 de to lægevidenskabelige Lektorater og Docenturerne i Ophthalmologi samt i tyff Sprog og Literatur ere gaaede over til at blive Professorater. Forslaget tilsigter for saa vidt kun en følgerigtig Gennemførelse af en i og for sig ubestridelig rigtig og ved Finanslovbevillinger godkendt Tanke, der heller ikke vel kan forliges med en Sondring mellem forskellige Slags Professorer, henholdsvis ordentlige og overordentlige. Forslaget er derfor blevet staaende ved den fælles Benævnelse: Professorer. Denne Ordning vil derhos være saa meget mere fyldestgørende, som den ingenlunde udelukker Møjligheden af i et givet Tilfælde i Stedet for en Professor at beskikke en Docent, f. Eks. fordi der til en given Tid ikke findes nogen Ansøger, der allerede har lagt de fornødne Kvalifikationer som Universitetslærer for Dagen, eller fordi der findes en saadan, hvis Dygtighed nærmest kun har vist sig i specielle Forgreninger af et Vidensfagsag.

I Overensstemmelse med denne Tankegang er Udtrykket Docent kun blevet bevaret i Forslaget som Betegnelse for saadanne ved den akademiske Undervisning regelmæssig medvirkende Lærere, hvis Embedsgærning det ikke er at foredrage et eller flere videnskabelige Hovedfag, men som kun i Medfølgelse af deres praktiske Virksomhed